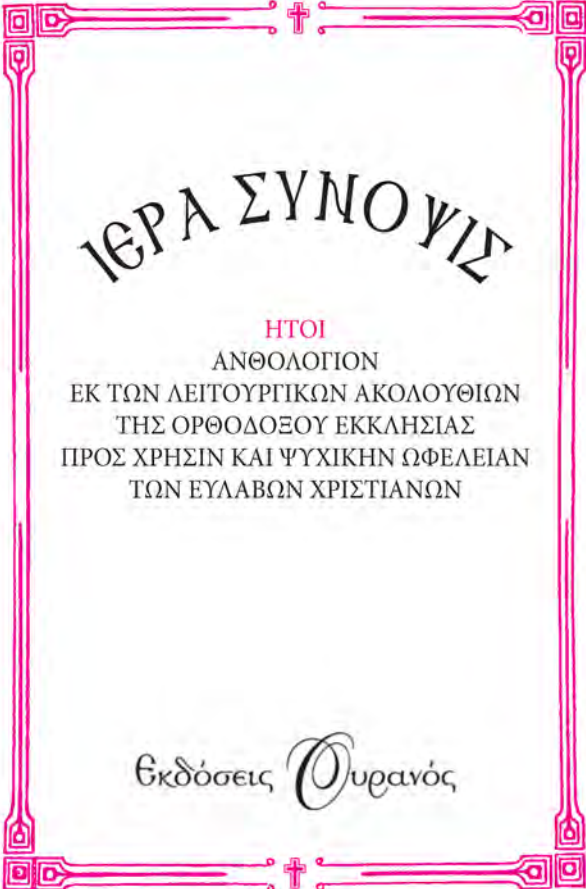

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ

Εκδόσεις Ουρανός

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ

ΗΤΟΙ
ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ
ΕΚ ΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΗΝ ΩΦΕΛΕΙΑΝ
ΤΩΝ ΕΥΛΑΒΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Εκδόσεις Ουρανός

Ἐπιμέλεια ἔκδοσης:

π. Δημήτριος Β. Τζέρπος

Ἄν. Καθηγητής Λειτουργικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

© Ἐκδόσεις Οὐρανός, 2012

Τατοῖου 121 – 144 52 Μεταμόρφωση Ἀττικῆς

Τηλ.: 210-2804800, Fax: 210-2819550

www.ouranosbooks.gr

Πρώτη ἔκδοση: Μάρτιος 2012

ISBN: 978-960-496-865-7

* Γιά ὁμαδικές παραγγελίες ἀπὸ Ἱερές Μονές, Ἐκκλησίες ἢ
Θρησκευτικὰ σωματεία, τηλεφωνήστε στὸ 80011-646464 ἢ
στείλτε φάξ στὸ 210-2819550

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	11
----------------	----

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ ΙΕΡΩΝ ΕΥΧΩΝ ΚΑΙ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΛΕΓΟΜΕΝΩΝ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΚΑΙΡΩι ΚΑΙ ΤΟΠΩι

Α'. ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ.....	15
Β'. ΑΙ ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΑΙ.....	16
Γ'. ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.....	18
Δ'. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ.....	19
Ε'. ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΨΑΛΜΟΙ.....	20
ΣΤ'. ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.....	23
Ζ'. ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΠΕΡΙΣΤΑΣΙΝ	24

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΑΙ ΙΕΡΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΟΥ

Α'. ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ	26
Β'. ΕΥΧΑΙ ΚΑΙ ΥΜΝΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ	29

Γ'. Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΡΟΥ.....	37
Δ'. ΕΥΧΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΩΝ ΩΡΩΝ.....	78
Ε'. ΕΥΧΑΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.....	80
ΣΤ'. Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.....	83

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΕΤΕΡΑΙ ΙΕΡΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

Α'. Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ.....	90
Β'. Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ.....	101
Γ'. Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΛΗΨΕΩΣ....	137
Δ'. Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ.....	168
Ε'. Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ.....	186
ΣΤ'. Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ.....	198

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ

Α'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.....	238
Β'. ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.....	250
Γ'. ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.....	256

Δ΄. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.....	267
Ε΄. ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.....	279
ΣΤ΄. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	292
Ζ΄. ΜΑΡΤΙΟΣ	299
Η΄. ΑΠΡΙΛΙΟΣ	303
Θ΄. ΜΑΪΟΣ	308
Ι΄. ΙΟΥΝΙΟΣ	314
ΙΑ΄. ΙΟΥΛΙΟΣ	319
ΙΒ΄. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.....	326

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΝ Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΝ

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΝ

Α΄. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ	334
Β΄. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ	335
Γ΄. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩΙ	335
Δ΄. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩΙ.....	336
Ε΄. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ	336
ΣΤ΄. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ	337
Ζ΄. Α΄ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ	338
Η΄. Α΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ᾠΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ	339
Θ΄. Β΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.....	340

Ι΄. Γ΄ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ	341
ΙΑ΄. Δ΄ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ	342
ΙΒ΄. ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Ε΄ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ)	342
ΙΓ΄. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ Ε΄ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ	343
ΙΔ΄. Ε΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.....	344
ΙΕ΄. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ	345
ΙΣΤ΄. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ.....	345

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Α΄. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ	347
Β΄. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ.....	377
Γ΄. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ	392
Δ΄. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ.....	405
Ε΄. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ ΤΟΥ Κ.Η.Ι.Χ.)	442
ΣΤ΄. ΤΟ ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.....	564
Ζ΄. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.....	630

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΝ

Α΄. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ	664
Β΄. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ	665
Γ΄. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ	665

Δ'. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ	666
Ε'. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ	667
ΣΤ'. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ	668
Ζ'. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ	668
Η'. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ	669
Θ'. ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ	670
Ι'. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ	671
ΙΑ'. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ	672
ΙΒ'. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ	672
ΙΓ'. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ	673

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Α'. ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΝ ΑΓΙΟΛΟΓΙΟΝ	675
Β'. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΠ' ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΝΑΓΙΓΝΩΣΚΟΜΕΝΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ	715
Γ'. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΤΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ	726
Δ'. ΠΑΣΧΑΛΙΑ 2000-2080	731

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ προσευχή εἶναι ἡ δυνατότητα τὴν ὁποία ἔχει ἀποκλειστικὰ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸν Θεοῦ, διότι μόνος αὐτὸς ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα δημιουργήματα ἔχει συναίσθηση τῆς ὑπαρξης τοῦ Θεοῦ ὡς δημιουργοῦ καὶ νομοθέτου ὅλου τοῦ κόσμου. Ἔτσι ἡ προσευχή, εἴτε ὡς δοξολογία καὶ εὐχαριστία, εἴτε ὡς δέηση καὶ ἰκεσία, εἶναι ἡ φυσικὴ ἀντίδραση τοῦ ἀνθρώπου κάθε φορὰ πὺ συνειδητοποιεῖ τὸ δέος, ἀλλὰ καὶ τὸν θαυμασμὸ πὺ τοῦ προκαλεῖ τὸ μεγαλεῖο τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ μέσα στὸν κόσμο. Γι' αὐτὸ καὶ ὅλες οἱ μεγάλες μορφές τῆς ἱερῆς ἱστορίας ἦσαν κατ' ἐξοχὴν δοξολογικοὶ ἄνθρωποι, δηλαδή, ἄνθρωποι πὺ βίωναν τὴν προσευχὴ σὰν τὴν πνευματικὴ ἀναπνοὴ τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ὄξυγόνο τῆς ὁποίας ζωογονεῖ τὴν ψυχὴ, καὶ τὴν στηρίζει στὸν πνευματικὸ ἀγώνα κατὰ τῶν ποικίλων δυνάμεων τοῦ θανάτου. Αὐτὴ τελικὰ ἡ διαμέσου τῆς προσευχῆς ἀδιάλειπτη μνήμη τοῦ Θεοῦ θεωρήθηκε ἀπὸ τὴν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ ἔσχατο κριτήριον τῆς ἀληθινῆς ὀρθόδοξης θεολογίας. Ὅπως λέγει χαρακτηριστικὰ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ἂν κάποιος προσεύχεται

ἀληθινὰ εἶναι πραγματικὸς θεολόγος, καὶ πραγματικὸς θεολόγος εἶναι ἐκεῖνος ποὺ προσεύχεται ἀληθινά.

Εἶναι, ὅμως, ἀλήθεια, ὅτι ὅλοι ὅσοι ἐπιδώθηκαν στὸ εὐγενὲς αὐτὸ ἀγώνισμα τῆς ψυχῆς ἔχουν διαπιστώσει πὼς ἡ ἀληθινὴ προσευχὴ μοιάζει μὲ ἀνηφορικὸ μονοπάτι, ποὺ ὀδηγεῖ σὲ ὑψηλὸ βουνό. Διότι ὁ ἀρχαῖος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ διάβολος, μισεῖ ἰδιαίτερα τὸν προσευχόμενο ἄνθρωπο καὶ ἔρχεται νὰ τὸν πειράξει καὶ κατ' αὐτὴν τὴν τόσο ἐπίσημη καὶ εὐαίσθητη στιγμή τῆς πνευματικῆς του ζωῆς, μὲ βέβηλους λογισμοὺς, ἔλλειψη ψυχικῆς ζέσης ἢ καὶ ἀμέλεια. Ἀκόμη μερικὲς φορὲς οἱ ἄνθρωποι δὲν ξέρουν κατὰ τὴν προσευχὴ τους τί νὰ ζητήσουν καὶ πὼς νὰ τὸ ζητήσουν ἀπὸ τὸν Θεό, γι' αὐτὸ καὶ βαττολογοῦν, δηλαδὴ φλυαροῦν. Αὐτὰ ἔχοντας ὑπόψη οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι ζήτησαν ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ τοὺς διδάξει πὼς νὰ προσεύχονται, κι ἐκεῖνος τότε τοὺς ἔδωσε ἕναν ὀδηγὸ προσευχῆς ποὺ εἶναι ἡ «Κυριακὴ Προσευχὴ», τὸ γνωστὸ «Πάτερ ἡμῶν...» Σύμφωνα δὲ μὲ αὐτὸ τὸν κανόνα διαμορφώθηκε στὴ συνέχεια ὀλόκληρη ἡ προσευχητικὴ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως αὐτὴ ἐκφράζεται κατὰ ἕνα κλασσικὸ τρόπο μὲ τίς ἱερὲς λειτουργικὲς ἀκολουθίες, οἱ ὁποῖες τελοῦνται κυρίως στὸν ναό, καὶ ἀποτελοῦν τὴν κοινὴ καὶ δημόσια προσευχὴ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ εἶναι ἡ Θεία Λατρεία.

Παράλληλα μὲ τις καθορισμένες ἀπὸ τὴν λειτουργικὴ τάξη τῆς Ἐκκλησίας τακτὲς ἡμέρες καὶ ὥρες κοινῆς ἐκκλησιαστικῆς προσευχῆς, ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ προσεύχεται καὶ ἄλλες στιγμὲς ἰδιωτικά, σ' ἓναν ἥσυχο χῶρο, εἰσερχόμενος στὸ «ταμιεῖο» του, ὅπως λέγει χαρακτηριστικὰ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος (Ματθ. 6,6). Καὶ μπορεῖ μὲν ἡ προσευχὴ αὐτὴ νὰ εἶναι «ἀλάλητοι στεναγμοί» (Ρωμ. 8,26), ἢ καὶ αὐτοσχέδιες προσωπικὲς προσευχές, ὅμως κι ἐδῶ ὁ ἀσφαλέστερος κανόνας καὶ ὁδηγὸς εἶναι καὶ πάλι οἱ κοινὲς προσευχὲς τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι πράγματι πολὺ σπουδαῖο πρᾶγμα νὰ προσευχόμεσθε μὲ τις ἴδιες προσευχὲς ποὺ συνέθεσαν καὶ προσευχήθηκαν μὲ αὐτὲς οἱ μεγάλοι ἄγιοι τῆς Ἐκκλησίας, ἐκφράζοντας κατὰ κλασσικὸ τρόπο τὰ βαθεῖα αἰτήματα ποὺ συγκλονίζουν τὴν ψυχὴ κάθε πιστοῦ, ποὺ δίνει ἐν Χριστῷ τὸν καλὸ ἀγῶνα τῆς πίστεως. Ἔτσι μὲ τις προσευχὲς αὐτὲς, ὄχι μόνον ἀποφεύγουμε τὸν ὑποκειμενισμό, ἀλλὰ καὶ μπολιάζουμε τὴν ψυχὴ μας μὲ τὸ λειτουργικὸ ἦθος τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε ὅλος ὁ χρόνος τῆς καθημερινῆς μας ζωῆς νὰ μετατρέπεται σὲ μιὰ ἀτέλειωτη λειτουργία, μιὰ λειτουργία μετὰ τὴ λειτουργία, ὅπως λέμε στὴ θεολογικὴ γλῶσσα.

Στὸ σκοπὸ αὐτὸ ἀποβλέπει ἰδιαίτερα καὶ ἡ ἔκδοσις τοῦ παρόντος βιβλίου, ποὺ φέρει τὸν παραδοσιακὸ τίτλο «Ἱερὰ Σύνοψις», καὶ ἀποτελεῖ στὴν πράξη ἓνα

ἀνθολόγιο ἀπὸ τὰ εὐωδέστερα πνευματικὰ ἄνθη τοῦ πνευματικοῦ λιμῶνα τῆς Ὁρθόδοξης Λατρείας. Προσφέρεται δὲ μὲ τὴν εὐχρησθη μορφή αὐτοῦ τοῦ τεύχους, προκειμένου οἱ πιστοὶ νὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ ἐμπλουτίσουν τὶς κατ' ἰδίαν πρὸς τὸν Θεὸ ἐντεύξεις τους μὲ τὶς λειτουργικὲς προσευχὲς τῆς Ἐκκλησίας, ἀνακαλύπτοντας ἔτσι προοδευτικὰ καὶ ὁλόκληρο τὸν πνευματικὸ θησαυρὸ πού ἐμπεριέχουν τὰ κανονικὰ λειτουργικὰ τῆς βιβλίου. Τὸ πῶς, δηλαδή, ἡ μητέρα Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀγιάζει ὅλο τὸ χρόνο τῆς καθημερινῆς μας ζωῆς μὲ τὶς ἀκολουθίες τοῦ Νυχθημέρου, τὸ πῶς ἐξυμνεῖ τὶς μνήμες τῶν ἱερῶν προσώπων καὶ γεγονότων τῆς πίστεώς μας, ποιά διδάγματα ἀποκομίζουν οἱ πιστοὶ ἀπὸ τὴν πνευματικὴ ἀναστροφή μαζί τους, καὶ τὸ πῶς τελικὰ τοὺς προδιαθέτει γιὰ τὴν «ὁμοθυμαδόν» σύναξή τους στὸ ναό, καὶ τὴν «ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ» τέλεση τῆς Θείας Εὐχαριστίας, στὴν ὁποία κορυφώνεται ἡ πνευματικὴ τῆς ζωῆς.

π. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΤΖΕΡΠΟΣ
Ἄν. Καθηγητῆς Λειτουργικῆς
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ ΙΕΡΩΝ ΕΥΧΩΝ ΚΑΙ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΛΕΓΟΜΕΝΩΝ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΚΑΙΡΩι ΚΑΙ ΤΟΠΩι

Α΄. ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Β'. ΑΙ ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΑΙ

1. Ἐγὼ εἰμὶ Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ

γῆς Αιγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πρὸ προσώπου μου.

2. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσης αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτῆς, ἀποδιδούς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς μισοῦσί με, καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.

3. Οὐ λήψη τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθάριση Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

4. Φύλαξαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου. Ἐξ ἡμέρας ἔργα καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ πᾶν κτῆνός σου καὶ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί, ἵνα ἀναπαύσῃται ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, ὥσπερ καὶ σύ.

5. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.